

Denk aan het milieu. Denk na voor je print!

Hans reinigt plekken van overlijden: 'Soms smerig werk'

Jette Pellemans

16-12-14 - 14:04

© AD.

Een moord, een suïcide, een pas na weken ontdekte dode in een appartement. Politie, pathologen en forensisch specialisten gaan eropaf, maar wie maakt de plek van overlijden schoon? Dat doen mensen als Hans Sinke uit Linschoten, van Post-Mortem Facilities. Een onbekende schakel tussen doodgaan en uitvaart. „Soms is het ronduit smerig werk, maar het is zeer dankbaar voor de nabestaanden.”

De geur van de dood is er één die je nooit vergeet. Het belangrijkste bij het reinigen van een plek waar iemand is overleden, is dan ook: luchten. Hans Sinke: „Dat is het eerste wat we doen als we binnen komen. Ik zet vóór, achter en boven de ramen open, zodat er een soort schoorsteen ontstaat. Want het ruikt echt niet citroentjesfris als iemand zeven weken dood in een huis heeft gelegen.”

Om de geur te neutraliseren, gebruikt Sinke geurstrips en een speciale spray. De spray heeft een onbekende geur: een zoetige geur die het midden houdt tussen kauwgom en dennenboom. „Dat is bewust. Als we schoon zouden maken met Ajax, krijg je het Pavlov-effect. Mensen kunnen daarna geen Ajax meer ruiken zonder aan die plek te denken. Dat moeten we niet hebben.”

Hans Sinke © AD.

Ik kan me nog altijd verbazen over hoe mensen kunnen

Nuchter

Hans Sinke (48) uit Linschoten praat zowel discreet als nuchter over zijn vak als gespecialiseerd medewerker bij Post-Mortem Facilities (PMF). De plekken waar hij komt, zijn

vaak beladen en de omgang met nabestaanden vergt een empathische en begripvolle houding. Tegelijkertijd is het een praktisch vak waarbij wat vies is gewoon weer schoon moet worden.

Sinke is van huis uit meubelmaker. Desondanks heeft hij eigenlijk altijd al in het vak van overledenenzorg gezeten: hij monteerde en bekleedde grafkisten bij een grafkistenfabriek. „Een klant van ons was de Zorg Diensten Groep, waar dit werk onder valt. Die zag in mij wel een persoon die zorgvuldig met zaken rond het overlijden omging. Zo ben ik langzaam het vak in gerold.”

Na wat omzwervingen kwam Sinke terecht bij de afdeling Post-Mortem Facilities. Wanneer wordt iemand van PMF ingeschakeld? „Als een plek van overlijden er dusdanig aan toe is dat die professioneel gereinigd moet worden,” stelt Sinke.

Paniek

„Denk aan iemand die een maagbloeding heeft gehad en in de badkamer is 'leeggelopen'. Of iemand die zelfmoord heeft gepleegd, en voor overlijden in een paniecreactie door het hele huis is gelopen.” Maar ook minder voor de hand liggende situaties vragen om professionele reiniging. „We hebben ook een keer een woonkamer gereinigd waar twee honden elkaar te lijf waren gegaan. De muren zaten onder het bloed! Dat vinden mensen toch niet fijn om zelf schoon te maken.”

Geregeld gaat het over kluizenaars, bij wie het soms weken duurt voordat een buurvrouw of familielid het overlijden ontdekt. Sinke: „Mensen slaan alarm door een onbekende lucht of omdat ze vliegen voor het raam zien. Ik schrik niet zo snel ergens meer van, maar ik kan me nog altijd verbazen over hoe mensen kunnen leven. Vloeren bezaaid met afval, kamers vol met troep en spullen of een half opgegeten maaltijd op de vloer. Dat zie ik regelmatig.”

Het werk is zwaar, fysiek én mentaal. Sinke weet het goed van zich af te zetten. „Als wij arriveren, is het lichaam in de meeste gevallen al weg. Ik probeer bewust niet te veel emoties, foto's of andere persoonlijke zaken in me op te nemen: wij doen gewoon ons werk.” Het lukt echter niet altijd de verhalen buiten de deur te houden. „Als het een familiedrama betreft, moet ik altijd een extra keer slikken. Soms liggen er bloemen op de stoep en tref je binnen een gewone gezinswoning aan, zoals die van jou en mij. Daar druipt de triestigheid wel vanaf.”

Als medewerker van PMF moet je dit soort emotionele zaken van je af kunnen zetten. En je moet absoluut tegen viezigheid kunnen. „Af en toe denk ik: wat een smerig, goor werk is het toch ook. Als je een matras vol met maden moet opruimen, terwijl de trage bromvliegen om je hoofd cirkelen, is dat niet altijd een pretje. Maar als ik zo'n situatie aantref, vind ik het toch altijd een uitdaging om te bedenken hoe ik die plek weer begaanbaar kan maken voor de nabestaanden.”

Dankbaar

Want dat is het doel van Sinke's werk. „Mensen vermijden de plek, vinden het toch vaak een eng idee om in de ruimte te zijn waar iemand is doodgegaan. Als wij die plek ontdoen van die beladenheid, is de dankbaarheid van de nabestaanden vaak heel groot. Een hoofdstuk kan worden afgesloten.”

leven

Hans Sinke (48)

© AD.

© AD.

© AD.

De Persgroep Digital. Alle rechten voorbehouden.